

ARXIV

DEL CENTRE EXCURSIONISTA DE TERRASSA

ANY X - SEGONA EPOCA

MAIG - JUNY DE 1928 :: N.º 53

SUMARI:

TEXT: VIII Diada de Germanor a Can Robert.—Programa de la VIII Diada de Germanor Excursionista a Can Robert.—A Sant Llorenç del Munt, per † *Josep Ventalló i Vintró*.—Excursió per terres de Lleida i d'Oscà, per *Joan Duch*.—Crònica.—Fulla d'Excursions.

GRAVATS: Vall d'Aran. Les Bordes Castell-Lleó.—Vall d'Aran. La Vall de l'Artiga de Lin, Fotos. *Antoni Miralda*.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: SANT ANTONI, 64

RADIO TELEFONIA

MOTORS. - TRANSFORMADORS. - GRUPS.-
BOMBES. - CONTADORS. - AUTOMÓBILS

ISIDRE ARMENGOL

Sant Pere, 35 :-: Telèf. 1066
TERRASSA

INSTAL·LACIONS COMPLETES DE VIDRES I CRISTALLS PLANS

PREUS ECONOMICS

HUC JOAN BASSINER

Successor de Joan B. Rovira
Sant Jaume, 35.-Tel. 960-Terrassa

FABRICA DE TEULES

TEULES PLANES
tipos MARSELLA, marca

SEGUÉS,

DONADEU I C.^A

Despatx: FONT-VELLA, Núm. 1
Telèfon, 537

FÁBRICA: Sant Marià, 193
Telèfon, 485 - TERRASSA

Garantim la porositat, resistència i color vermell

Josep Castin

JOIERIA I RELLOTJERIA

Arrabal, 25

MOBLES
DELUXO
Y:TAPIS
SERIA:

FUSTE
RIANFA
BRICAB
SERRAR

Despatx:
Sant Pere, 40

Tallers:
Galileo

ARXIV

DEL CENTRE
EXCURSIONISTA
DE TERRASSA

ANY X

Segona època

MAIG - JUNY 1928

NÚM. 53

VIII Diada de Germanor a Can Robert

Organitzada pel Centre Excursionista de Terrassa

Dia 17 de juny de 1928

APLECS, commemoracions i aniversaris vénen prodigant-se, majorment en aquest temps privilegiat en què Natura, ufana, atrau els cors sensibles i bondadosos, oberts als anhels de l'esperit; i en mig d'aquestes lloables manifestacions, també hi venim a exterioritzar el nostre goig amb una festa senzilla i significativa, que atansi en un jorn de companyonia, tots quants a l'escalf del sentiment que ens és comú lliurem els nostres amors i simpaties a una o altra entitat excursionista.

Enguany ha estat escollit per a celebrar-hi la gaia festa, un encontorn de Sant Llorenç del Munt: Can Robert, la vella masia que rep el bes del Sol en un flanc del bell mirador vallessenc, acollirà suara els esplais honestos de la radiant joventut i el somriure melancòlic dels rostres de testes platejades, cercant tots junts quelcom de la fortitud de les muntanyes, que lliura els cors de la senectut irremeiable.

La nostra Diada, incomplexa, consistirà en qualques manifestacions juvenils, un tribut a la flora boscana i expressió racial per mitjà de la tenora, rodejat d'una franca companyonia.

Tots hi sou convidats, excursionistes!

Programa de la VIII Diada de
Germanor. Excursionista a Can Robert

A LES SET DEL MATÍ

CONCURS DE CAMPING

Visita a les tendes i campaments.

A LES NOU

Prova Excursionista de regularitat, de circuit limitat.

A LES ONZE

Cursa de velocitat, saltant amb corda, per a senyoretetes.

A LES DOTZE

LLUITA A LA CORDA

A DOS QUARTS D'UNA

Concurs de rams de plantes i flors silvestres.—Exposició dels rams presentats a concurs, donant-se a conèixer el fall del Jurat.

A LES QUATRE DE LA TARDA

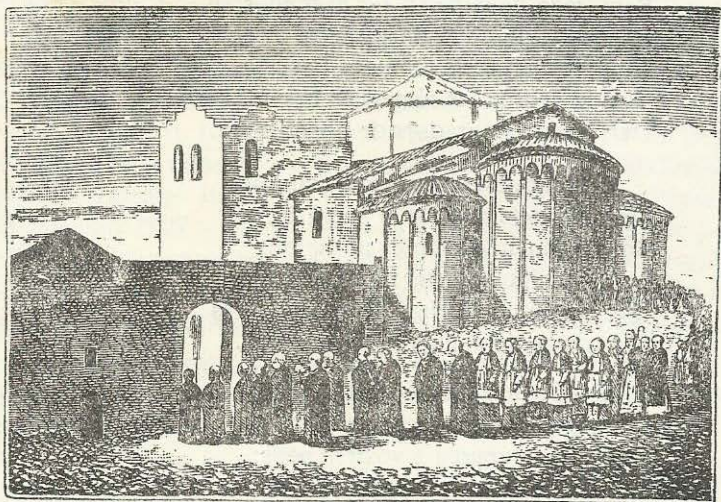
AUDICIÓ DE SARDANES

per la Cobla "La Príncipal" d'aquesta ciutat.

CONCURS DE FOTOGRAFIES

CERTAMEN LITERARI

Vegí's programes especials.

A SANT LLORENÇ DEL MUNT

(CANT DE L'EXCURSIONISTA)

N'han passades centúries i centúries...
 I rodejat com sempre de boscúries
 En la plana s'aixeca el Sant Llorenç;
 De la mansió pels monjos habitada
 Sols ne resta la Església restaurada
 Que'n reb dels boscos un perfum d'encens.

Jo d'aquest Monestir conec la història
 Que'm recorda els bons temps de nostra glòria:
 En el segle novè els benedictins
 Pujaren la muntanya amb viu anhel
 Per poder viure més a prop del Cel,
 Com els seus bons germans montserratin.

Ja no hi veureu els monjos amb cogulles...
 Baix freda llosa jauen ses despulles;
 I per la falda de la llarga serra
 No hi trobareu els ermitans i ascetes...
 Sols hi veureu les rústegues casetes
 Dels humils llauradors de nostra terra.

Ja en aquesta muntanya solitària,
 On s'oïa dels monjos la pregària,
 Sols hi viuen les santes tradicions;
 I amb espígols florits i ginesteres
 Que coronen els cims de les cingleres
 S'aixamplen i sanegen els pulmons.

D'allí's domina del Vallès la plana,
 I a tota nostra terra catalana
 Formosa la veureu a vostres peus:
 I des de aquella mola gegantina
 La immensitat del mar també's domina
 I els cims nevats dels nostres Pireneus.

Quan la furiosa tempestat estalla
 I el maríner que atribulat batalla
 Perdut en mig del mar tal volta's creu,
 Amb nou coratge i més tranquil respira,
 Si el cim de Sant Llorenç llavors ovira,
 Que és el primer que del Llevant se veu.

De allí dalt a la dreta i a la esquerra
 Veureu els dos gegants de nostra terra,
 Montserrat i Montseny, com dos gerinans
 Que amb les serres que tanquen nostra plana
 Talment sembla que ballin la sardana,
 Totes cofoies de juntar ses mans.

Amb delit sempre pugen sa alta cima
 Els qui a l'istiu ne busquen altre clima,
 Com els qui hi busquen els antics records;
 Hi acudeixen estols d'excursionistes,

I en ses coves i avencs, naturalistes
Per a la Ciència hi troben nous tresors.

Després de traspasar boscos ombrívols
Encatifats de romanins i espígols,
Hi voldrien pujar d'una volada,
Deixant planes de vinya i olivera
On formosa hi veureu Matadepera
Que rep del bosc la aroma delicada.

Tot enfilant-se a aquella gran altura,
Per descansâ a «Cavall Bernat» s'atura
Ans de pujar-ne els rústecs esglaons;
Deixant-ne al seu detràs belles arbredes,
Verdosos camps, les vinyes i pinedes,
Roques pelades i imponents turons.

S'aixampla, tot pujant, la plana formosa;
Sota eixa roca el caminant reposa,
Com hi reposa el cansat aucell
Que allí deixa sentir gaies cantúries,
Contemplant-ne'ls barrancs, torrents, boscúries...
I dos ciutats: Terrassa i Sabadell.

En la antiga masia de «Can Poble»
De Sant Llorenç el Comte de cor noble,
Hi ha alçat esplèndit sobre roca dura
Son casal sumptuós, que és son estatge,
En siti formós, en el millor paratge,
Que s'alça airós en espadada altura.

I abans d'arribâ al fi de la jornada,
Troba allí el caminant font regalada
I fresca ombra que a descansar convida;
I en aqueixa mansió tranquila i bella,
Hi ha restaurat dit Comte la Capella
Que a la tradició vella dóna vida.

Amb plaer la cima el vianant alcança,
I a la meta arribant de sa esperança,
Com d'un alt mirador a la barana,

De Sant Llorenç des de la mola estant
A nostra Catalunya veu més gran,
Tot esplaïant la vista per la plana.

Sols buscant el retir i penitència,
A Santa Agnès passaven sa existència
Ermitans esperant vida millor;
De l'ermita veureu les runes ara,
I uns estanyois d'una aigua pura i clara
En un barranc de sempitern verdor.

Els murs esquarterats de l'edifici,
Penjats resten damunt d'un precipici
D'aquell recó, que és oasi de verdors;
Si un lleu repòs l'excursionista hi troba,
Aquell retir els seus sentits li roba
Amb son caní ribetejat de flors.

En eix camí veureu una cinglera,
Que era el cau d'una terrible fera:
Fou la cova d'un «Drac» descomunal;
No surt com tantes altres de la entranya
D'aqueixa misteriosa i gran muntanya,
Sinó del mig d'un isolat penyal.

Volava com aucell de serra en serra,
Essent molt temps terror de nostra terra,
Segons conten les velles tradicions;
Un gran Comte amb sa espasa formidable
La fera va matar tan espantable,
En el més enlairat d'aquests turons.

I faldejant aqueixa llarga serra,
De turons i barrancs, dreta i esquerra,
Ne trobareu el gegantí Montcau;
Tot admirant-ne els cingles de «La Mata»
I els centenaris pins de «La Barata»,
Que la embalsamen amb perfum suau.

Sota el Montcau, misteriosa... estrañya
Trobareu la imponent «Cova Simanya»,

On l'aigua sentireu com hi sanglota;
Teixint-ne estalactites admirables,
Cortinatges de tosca inimitables,
Amb els molts anys que fil a fil degota.

I a l'eixir-ne d'aquella cova fosca,
Cobertes ses parets d'estranya tosca
I del sostre saltant ruixats de perles;
A l'albirar la resplendor del Sol,
Sentireu el dolç cant del rossinyol
I en la arbreda xiular les negres merles.

Sota el Montcau veureu una planura...
Es el tan sanitó terme de Mura,
Amb ses hortes tan verdes i gemades;
Amb ses estranyes coves grandioses,
Amb ses excel·lents aigües abundoses
De ses fonts tant com fresques, regalades.

Des del Montcau, tità d'aquella serra,
Albirareu immensitat de terra,
Parats a dalt d'aquell penyal altiu,
La comarca es contempla de Manresa,
La de Berga també se veu estesa
Des d'aquell cim que és d'àligues un niu.

Si un vel tot blanc a Sant Llorenç s'hi posa
Que a la muntanya va deixant confosa,
Quan el bell horitzó es va tapant,
Posant-se pels turons la boira freda,
Isolada i sola la muntanya es queda,
I al damunt la tempesta hi va covant.

I si els núvols ja es queden en sa testa,
I en ella es forma el foc de la tempesta,
Presenta el Sant Llorenç quadre imponent;
I al sentir-se que a dalt de sa corona
Molt fort llampega i pels espais retrona...
Veig el poder d'un Déu Omnipotent.

† JOSEP VENTALLÓ I VINTRÓ.

Excursió per terres de Lleida i d'Oscà

LLEIDA.—*Tarda del Divendres Sant.*—Plujeta menudíssima que mulla bo i acarasant. Deixem allà dalt,

«A dalt la muntanya que domina
com miranda dels termes lleidatans...»

el campanar daurat i altíssim guaita de la catedral mutilada i trista, i entrem a l'esglesia romànica de Sant Llorenç, plena de reminiscències àrabs i bizantines, que té un inefable campanaret gòtic i un antiqüíssim Crist negrós amb una expressió d'angoixa que esborrona. I veiem la Catedral nova, esvelta i monumental dintre la fredor característica del neo-clàssic.

Vespre.—El xim-ximet amoïnador ha destorbat la processó. Pels carrers mullats deambulen els congregants, cogulla alçada, dient plaggassitats a les noies. Un poeta ens canta la frescor i la bellesa de les donzelles lleidatanes. El Segre, ample com un patriarca i ple, de nit s'esforça en reflexar quatre llumets llunyans. Enlaire, en mig del cel negre, el rellotge lluminós del campanar simula una lluna desfocada.

FRAGA.—*Matí de Dissabte Sant.*—El campanar romànic-gòtic amb regust moresc, esquerdat de dalt a baix, està en plena activitat. L'espai és sonor i brandant de sons de bronze. A baix l'església amb les portes esbatanades vessa de virolada multitud. Una joia exultant i esbalandrada omple els carrers pintorescos plens de porxos i d'escuts. Ha ressuscitat Cristl. Fora la Quaresma amb els seus dies tristos! Un home gras en mig la plaça crema piules i trons amb una brutalitat encisadora. La quitxalla al seu entorn crida i corre. Escaïentes mosses, mocadors policromats, arrecades pomposes, amb les gerres àrabs als malucs riuen atolondrades i joïoses.

EL CINCA.—Sota el cel núvol es una cinta de plata que es destría en mil ondulacions mandroses per l'amplíssima conca planera i grisa. Als costats els ocres clars de les argiles, els verds argentats dels olivers, de les figueres, dels timons. Visió de matisos pàl·lids d'una placidesa beatífica, d'una suavitat d'ègloga, d'un brill mat de platí. Bellesa d'uns mosaics romans en unes excavacions recents.

ÇAIDÍ.—Darrer poble Cinca amunt de llengua catalana. Restes d'un castell moresc. Carrers costeruts empedrats de còdols entre fem fangós. L'església al cim en una plaça desguiterrada: portalada barroca.

Uns ruquets i uns homes de bronze pugen cànteres d'aigua del canal. El segle XX és una tortuga que no ha arribat encara aquí. Una dona de terra cuita amb un infant roig al braç greu i impassible ens mira passar.

MONÇÓ.—Un castellà encimbellat i uns casals amples amb l'arquitectura peculiar aragonesa, barreja d'àrab i romànic. Ràfecs sortits i múltiples finestrals a les golfes. Església degradada amb molts llums elèctrics, regentada per un orgullós rector de capa i espasa que mira de reüll els catalans. Campanar mozàrab. Monçó sona sovint en la antiga història. Ara té una sucra important i està encarada a Madrid.

BARBASTRO.—Ciutat d'antiga prossàpia vinguda molt a menys. Carrers amb porxos. Catedral important en un barri silenciós i ple de rancior noble i vetusta. Casernes immenses i ben proveïdes.

OSCA.—Antiquíssima ciutat romana on Sertorius fou assassinat. Té un arcaic segell auster i cavalleresc. Catedral esplèndida amb uns magnífics retaules gòtics. Aquí l'art en tots els estils hi té marcada petja. Mosaics romans. Sant Pere el Vell és una esglesieta visigòtica amb l'absis triconque com la nostra de Sant Pere, una portalada i un claustre del més primitiu i deliciós romànic. Sala amb artesonat antic policromat on s'havien reunit les Corts catalano-aragoneses. Formós edifici plateresc de l'Ajuntament. Després, la Universitat amb aquella història de la «Campana d'Osca».

La Osca moderna: noies i militars passejant al vespre pel carrer principal. Gran casino fet amb moltes pretensions decorat amb el mal gust de 25 anys enrera. Luxe tristo i gris. Biblioteca misera. Cap espectacle públic en vigília de dues festes. Vida quieta i sense mals de cap. No l'he vista, però és possible que a la ciutat hi hagi una llibreria.

LOARRE.—Campanar gòtic florit. Immens castell en el flanc d'una muntanya aspra i salvatge, d'una aspror lascerant. Al fons proper els Pireneus esmaltats de blanc. Per les estribacions on passem, ditades de neu que ens ofrenen un aire geliu. Gent eixuta i acoliidora.

ALQUÉZAR.—Caòtic amuntegament de cases rònegues en el prestatge rocós d'un abim esgarriat per on s'escorren les aigües inicials del riu Veró. Al cim, un imposant castell-abadia que havia estat alcàsser moresc i després estada de reis catalans. Lloc de moltes i aferrissades lluites. En pujar-hi, topem tot el poble que baixa de l'església: els homes greus i concentrats, les dones anguloses, pòmuls sortits, ulls magnífics; la mainada, seriosa i entenimentada. Aquest paisatge ferès-

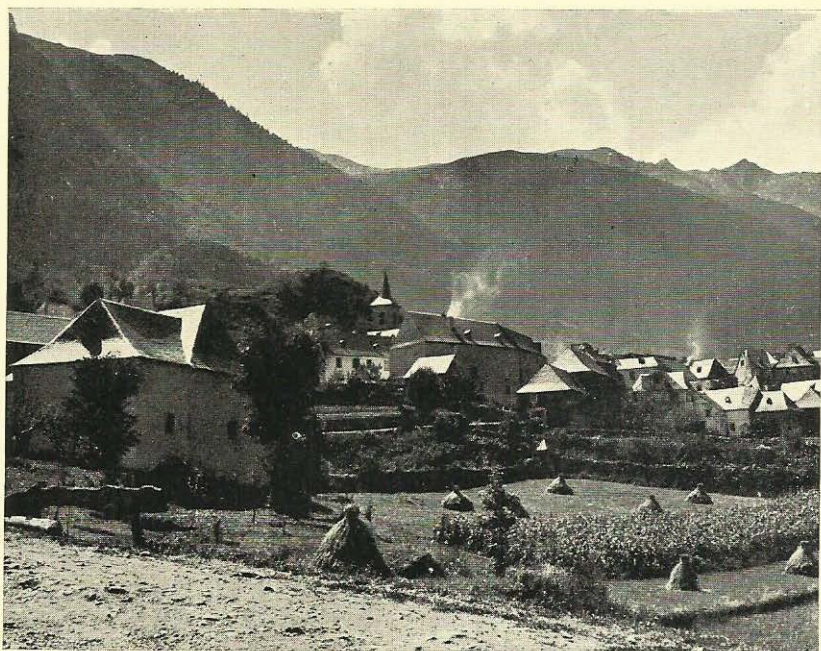
tec, dur i salvatge és una persistent lliçó de gravetat i concentració. En entrar a l'església restem enlluernats per l'esplendor sentimental de les barres d'uns grans tapissos que ornem l'altar. Una important riquesa en pintures, retaules, teixits, joies i documents guarda encara aquest monument. La part fortificada del castell cau tota en runes. Complascuts i melangiosos davallam les rampes abruptes i els carrers medievals plens d'un caràcter escruixidor. El terme és miserable i moltes cases es despoblen. Adéu, Alquèzar! Mai havíem vist res tan formidable!

TAMARIT DE LLITERA.—De nits aquest poble és una cosa esgalabrada i caòtica. Carrers depauperats i places mal engiponades. Sols hi ha un carrer, el de Cavallers, ben pavimentat i il·luminat, amb amplísimos casals ornats d'escuts i de noblesa, tot el demés una cosa apocalíptica. Ens enfilem amunt entre silenci i foscor cercant el castell, amb la absurda sensació que ens poden engegar un tret a qualsevol cantonada. Arribem a una plaça fosca. Sense esmentar-ho s'han obert vint finestretes al nostre entorn i vint veus femenines ens esbronquen amb llur català corromput. I encara hi ha gent que nega l'existència de bruixes! Després la visió infernal d'un ball, esqueixat i pugilista. Penso que al costat d'això els nostres balls de patacada són el Partenon. Tamarit, no obstant, posseeix uns retaules incomplets però importants de debó, de la escola gòtica catalana l'un, i de la escola del pintor Bermejo l'altre. Si no fos això...

BALAGUER.—*Matí de Pasqua*.—Patriarcal plaça del mercadal. Pel viarany costarut per on muntem a la parroquial de Santa Maria, que és una vella església gòtica, topem la eterna tragèdia humana: Un vell manillat entre dos civils. Una vella renyant un bordegàs beneït que somica. Enllà, damunt el turó proper, el santuari del Sant Crist guarda aquella miraculosa imatge fibladora i terrible, bella i imponent. El Segre fa esses als seus peus.

CAMARASSA.—Visió d'art d'*avantgarde*. Cubisme, futurisme, maquinisme, ciment armat, segle XX. Quietud, bronzidora per excès de velocitat, passarel·les i escales de ferro, caps de mort i túbies encreuades. Zuric, Basilea, Essen en les panxes de les màquines. Les dinamos cargolen una enorme manguera que baixa d'enlaire. Força monstruosa disfressada d'estalisme. Als peus d'aquest colossal cubus de ciment, el riuet Noguera es llença en braços del Segre que el besa i se l'endú avall.

JOAN DUCH

Vall d'Aran.—Les Bordes de Castell-Lieó

Fotografia que obtingué medalla de plata en el Primer Saló Català de Fotografies de Muntanya, del C. E. de C.

Fotos. Antoni Miralda.

Vall d'Aran.—La Vall de l'Artiga de Lin

Crònica

La conferència d'En Delfi Dalmau.—El dia 13 del passat abril el senyor Dalmau, director del Liceu del mateix nom, donà una conferència en el nostre Centre, desenrotllant el tema «L'excursionista invisible».

Després de regradar el conferenciant l'honor que se li havia dispensat a l'invitar-lo a donar una conferència, amb paraula precisa i correcta entrà al tema anunciat.

Nosaltres—digué—éssers orgànics, som individus, ço que vol dir que no podem ésser materialment dividits (a excepció de quedar esguerrats), però espiritualment podem dividir-nos en multiplicitat d'ànima, estenent-nos en variades activitats.

L'excursionista invisible—proseguí—és aquest que potser no es veu, però que sent i actua. Tots sabem que el mot «excursionisme» etimològicament vol dir «correguda cap a fora», però l'excursionista ha de fer-se també incursions a sí mateix, ha de voler ésser conscient. Ací es troba la diferència entre l'excursionista invisible, espiritual, i l'altre inconscient.

El vuitanta per cent de la vulgaritat és materialista, i això fa que predominin les coses insulses. Aquest, però, és un defecte mundial, no ens creguéssim pas que és exclusivament català.

Ha de fer un esforç més superior qui llegeix una revista o llibre de moral, o de política, que no pas aquell qui llegeix un periòdic esportiu. El sentiment és una cosa superior al moviment de la cama o al cop de peu.

Hi ha també una predisposició a conèixer qualsevol encontrada llunyana, exòtica, i en canvi es desconeixen els tresors propis que tenim tan prop nostre.

Això que us dic—continuà—són pensaments de l'excursionista invisible.

L'home serà s'aparta de la rutina, li cansa fer sempre el mateix, necessita un esplai, i aquest el troba en l'excursió; recorre la seva terra, les muntanyes, respira llurs aires, que no són els mateixos de la ciutat. Al poble que és excursionista hi arriba a produir-se una compenetració entre ell i la terra.

Hi ha una obra de Guimerà que ens diu: «L'ànima és meva», i, efectivament, us poden agafar, martiritzar-vos, però podeu dir: l'ànima és

meval L'individu que no és exclusivament materialista li resta una part invulnerable, que és l'ànima.

El senyor Dalmau finalitzà el seu bell parlament agraint l'atenció que se li havia prestat i encoratjant al Centre a servir el pa espiritual.

Rebé una ovació de la nombrosa concurrència que assistí a l'acte.

Excursions realitzades.—Demés de les anunciades, s'han portat a cap, entre altres, les següents:

Els dies 8 i 9 d'abril, a Sant Sebastià de Montmajor, Gallifa i Ermita de Sant Sadurní.

En els dies 7, 8 i 9, a Font Romeu, Mont-Lluís i pistes de La Molina

El dia 29 s'efectuà el descens a l'avenc del Club, i el dia 6 de maig al del Mugronell, un dels més notables de les nostres encontrades, per la seva abundància d'estalactites.

Es realitzà una exploració, el 13 de maig, a l'avenc de La Pola, de recenta descoberta, comprovant-se no ofereix importància, car sols té uns vuit metres de fondària per cinc d'ample. No obstant, els diversos esllavissaments que s'hi noten i el fet d'ésser un filtre d'aigües, admet la possibilitat d'algun conducte interceptat.

En el mateix dia s'intentà l'accès, per la part superior, a la Cova d'En Capablanca, que dies enrera s'havia provat per la base, situada a la Canal de Mura. Donà un resultat negatiu, per manca de cordes suficientment llargues, ja que s'ha de salvar un espadat d'uns vuitanta metres.

Els dies 27 i 28 s'efectuà una excursió a Montserrat, a base de campament, escalant-se els Flautats.

De l'Aplec a Sant Salvador de les Espases.—El 28 del passat mes de maig, segon dia de Pasqua Granada, tingué lloc l'Aplec terrassenc a Sant Salvador de les Espases, que constituí una bella festa de germanor. Hi assistiren, ultra una representació del nostre Centre, gran nombre de terrassencs i entusiastes excursionistes dels pobles i masies de la rodalia, especialment d'Olesa i la Colònia Sedó.

Curset de Guies Excursionistes.—En els dies 12, 17 i 24 d'abril, i 2 i 9 de maig, han continuat donant-se les últimes lliçons del Curset de Guies Excursionistes. Aquestes han correspost a *Geografia de Catalunya*, que ha cuidat d'explicar-nos, amb la senzillesa i competència que el caracteritzen, el professor Sr. Batista i Roca. També s'han efec-

tuat dues sortides de pràctiques a Can Roure i a Can Monmany, els dies 15 d'abril i 17 de maig respectivament.

Biblioteca.—Darrerament han ingressat els següents volums: «Itineraris Gràfics d'Excursions», Volum I, publicació del C. E. Minerva i C. E. Rafel Casanova.—«Senyals per a Excursionistes», adaptat de l'obra de Robert E. Joung «Boy Scout tests and how to pas them», Glasgow, 1927, donatiu del Centre Excursionista de Catalunya.—«Report documental de l'Institut de Cultura i Biblioteca Popular de la Dona», Any 1927.—«Memoria de la Caja de Ahorros de Tarrasa», Any 1927.—«Documentos para la Historia del Arte en Andalucía», Fascicle IV, editat per la Universitat de Sevilla, Facultat de Filosofia i Lletres. Demés s'han rebut les revistes i butlletins excursionistes de costum.

«Egara-Terrassa».—Estant molt adelantats els treballs de la confecció tipogràfica i de gravats que ilustraran aquesta obra, la seva aparició probablement tindrà lloc en l'actual mes de juny.

Per adquisició de material.—Varis consocis han obert una subscripció per tal d'adquirir una escala de corda, havent-se engruixit ràpidament la llista de donants.

De les troballes prehistòriques.—Estant-se a l'espectativa de noves troballes pertanyents al *Dinotherium giganteum*, que vindran a completar les recollides en la bòbila dels senyors Segués, Donadeu i C.^a, ajornem per a més endavant la informació que en tenim promesa.

Una Catacumba egarenca.—En el periòdic local *Renovació*, Mn. Ignasi Verneda relata com s'havia descobert una Catacumba amb 30 o 40 esglaons en una vinya de Can Poal, fent-la tancar el propietari del terreny, veient que sols hi havien parets, perdent-se'n tot indici.

Finalitza dit relat amb aquest comentari, que ens fem nostre:

«És de doldre no s'hagin fet indagacions sobre el particular, ja que Terrassa, essent tota plena de records històrics, per l'antiga ciutat d'Egara, de quina se n'han trobat tants monuments històrics, avui dia no es vagi cap a Can Poal i es facin els treballs *ad hoc* per a esbrinar aquest monument històric enterrat en una vinya que encara avui dia deu menar un pagès fill del vellet Gordi i que es diu Marian, o bé la seva descendència».

Homenatge merescut.—El dia 22 d'abril tingué lloc a l'estatge del

Centre Excursionista Minerva, un vermut popular que els excursionistes dedicaven al nostre benivolgut i incansable amic En Joan Carreras i Palet, amb motiu de l'èxit aconseguit en la publicació del primer volum d'«Itineraris Gràfics», editat pels Centres Minerva i Rafel Casanova, de la qual publicació ha estat ell l'ànima.

Presidiren l'acte els senyors següents: Francesc de P. Maspons i Anglasesell, Josep M.ª Curet, J. Romagosa, Dr. Riera Puntí, E. Milà i el nostre President, Antoni Boada i Lladó.

No cal dir que el local de la dita societat era ple de gom a gom.

Vinguda de campadors anglesos.—El dia 19 de maig sojornaren uns moments a la nostra ciutat alguns components del «Camping Club of Great Britain and Ireland», essent rebuts i acompanyats per excursionistes de les nostres entitats.

En la manifestació de companyerisme vers els campejadors anglesos, que tingué lloc a Can Castellví (Les Planes), hi concorregueren varis socis del nostre Centre amb les respectives tendes de campanya.

Necrològica.—El dia 10 d'abril sucumbí tràgicament, víctima d'un atropell d'automòbil, N'Eduald Canibell, un dels vells excursionistes.

Comptava actualment 70 anys i era fill de Barcelona. Entre els excursionistes, el seu nom era prou conegut, puix ell representava una part de l'història de l'excursionisme, car en la seva joventut formava a les rengleres de l'Associació Catalanista d'Excursions Científiques i de l'Associació d'Excursions Catalanes, des d'on començà ses tasques en l'excursionisme, especialitzant-se en el Folk-lore i més tard, amb la fusió de les dues entitats, fundaren el Centre Excursionista de Catalunya. Junt amb altres companys, entre ells el nostre enyorat mestre En Cèsar August Torras, donaren un fort impuls a l'obra cabdal de l'excursionisme.

ARXIU, fonament commogut per la pèrdua del venerable predecessor, fa extensiu el seu condol als seus familiars i a tots els qui l'havien conegut i estimat.

Aparició d'«Excursionisme».—El dia 6 del passat abril veié la llum pública el primer nombre d'«Excursionisme», periòdic que ve sortint els primers i tercers divendres de cada mes, dedicat a propagar i defensar el nostre ideal.

En els varis nombres que hem pogut examinar, hom hi nota interes-

sants articles i comentaris, que palesen l'encert i anhels de la direcció d'aquest periòdic.

Sigui benvingut i de vida esplendorosa.

Secció de Fotografia.—Ha estat concedida la medalla de Plata en l'Exposició de Fotografies de Muntanya, organitzada per la Secció d'esports de muntanya del Centre Excursionista de Catalunya, al nostre consoci Antoni Miralda, per la fotografia núm. 52, del lema «Nuvolades», que inserim en la fulla de gravats.

Vagi al bon amic, la nostra enhorabona.

Secció d'Atletisme.—El dia 8 del passat abril, diada de Pasqua, alguns consocis anaren al poble de Sant Vicens de Castellet convidats pels companys i amics del Centre Excursionista de la Comarca de Bages, de Manresa, per tal de cooperar a la festa que organitzaren en dit poble els manresans.

L'anterior festival senyalà la represa de les activitats estiuenques, les quals quedaren consolidades en el primer concurs social que organitzà la Secció pels dies 29 d'abril i 6 de maig en el camp de Les Fonts, que consistí, com de costum, en la celebració dels Campionats Socials. Aquest concurs transcorregué d'una manera regular, sobresortint, però, els resultats que s'obtingueren en el pes per En Pauls, en els 800 m. per En J. Fraga i en els 5.000 m. per En J. Abelló, que constituïren tres nous records d'aquestes proves.

El dia 29 d'abril el C. E. de la Comarca de Bages, celebrà la seva anyal Volta a Manresa i a la qual, com sempre, hi foren representats els nostres colors, portant la representació En J. Abelló, qui es classificà en segon lloc d'entre 39 arribats i després d'una cursa magnífica, resultat de les seves bones actuacions durant la temporada hivernenca.

Mercès a les gestions de la nostra Secció, els terrassencs pogueren presenciar el festival internacional de preparació olímpica, el qual es celebrà en el camp d'esports del Terrassa F. C., el dia 20 de maig i quins detalls preparatoris, a càrrec de la Secció, foren lloats per l'entrenador olímpic Mr. Geo André i tots quants hi intervingueren.

Els consocis Josep Pauls, Salvador Martí i Miquel Boada han merescut l'honor d'ésser seleccionats per la Federació Catalana d'Atletisme per tal de concórrer als entrenaments pre-olímpics que s'han vingut celebrant en vistes a les properes olimpíades.

FULLA D'EXCURSIONS

DIA 7 DE JUNY**Excursió a la Conreria**

Pressupost aproximat, 4'50 ptes.—Inscripció, dia 5.—Vocal,
Ricard Altayó.

DIES 9 i 10 DE JUNY

I Campament general de Guies Excursionistes
Ermita de La Salut de Papiol.

DIA 17 DE JUNY

VIII Diada de Germanor a Can Robert
(Vegeu programes especials).

DIA 24 DE JUNY

Excursió al Parc de Montjuic i Parc vell de Barcelona
Organitzada per la Secció de Fotografia.

DIES 29 i 30 DE JUNY, i 1 i 2 DE JULIOL**Excursió al Carlit**

Organitzada per la S. d'E. de N. i A. M.—Reunió prepara-
tòria el dia 26.—Vocal, Jaume Griera.

DIES 7 i 8 DE JULIOL**Excursió a Montserrat**

Vocal, Joan Benet.

DIA 15 DE JULIOL

Excursió al Cairat i La Puda
Organitzada per la Secció de Fotografia.

DIES 21 i 22 DE JULIOL**«Camping» a Mura**

Vocal, Lluís Sarlé-Roigé.

DIA 25 DE JULIOL**Excursió a Garraf**

Pressupost, 5 ptes.—Vocal, R. Cabeza.

DIA 29 DE JULIOL**Excursió a Castelldefels**

Reunió preparatòria el dia 27.

DIES 4 i 5 D'AGOST**«Camping» a Sant Llorenç del Munt**

Reunió preparatòria el dia 3.

ASSEGURANCES CAPELLA

ST. LEOPOLD, 98

V I D A
INCENDIS
ACCIDENTS
MARÍTIMS
ROBATORIS, ETZ.

TELÈFON, 109

Els productes fotogràfics «GEVAERT» són
els millors.

Aficionats: Probeu-los i els usareu sempre.
Aquesta pel·lícula es lo millor de lo millor.

AFICIONATS:

Se recomana d'una manera especial

Els rotllos de pel·lícula

Les plaques Extra i Ultra-Ràpides

Els papers i tarjetes RONIX (auto-virants)

» » » Rífax (cloro-bromur)

» » » Ortho-Brom (bromur)

Els reveladors que en forma de pasta s'han
posat a la venta.

EDUARD TEY. -- Plaça del Pi, 2
BARCELONA

CONFITERIA

CASA CUNÍ

RUTLLA, 52 :: TELÈFON, 412 :: TERRASSA

Tintoreria Vda. Castelló

Rentats al sec, Tenyits, Planxats al vapor a diari.-
Colors sòlids a la mostra. - Negres per a dols,
a les 10 hores. - Secció especial de destacats.

Nord, 25. - Telèf. 334. - Sucursal: Rutlla, 40

JOAN MORRAL
IMPRESSOR

M. Abad Ribera

Pues i Lliços per a teixits. - Extens assortit en
pues de lloguer. - Filferros de totes classes.-
Laminació en fret de cercols per
a embalatges, i altres indústries

Topete, núm. 1 :-: Telèfon, 174